

GÉCZI JÁNOS

Változatok egy örömtelen gyerekverssorra

1.

Mivel nincsen hála,
csupán bánata, s az is a sajátja,
felneveli az időt,
hogyan legyen hol lenni,
embernek, márnának, málnának,
legyen hol feledni.

2.

Olykor a kozmosz megnevez.
Semmi sincs úgy, ahogy,
veszi a cipőt s a mezt
vagy *mezét*,
keresse a valamit, ahogy
a cél célszalagot keresett.

3.

Hogy hullik a szilvalevél,
miként a tévedés,
ha házból házba térsz!
Itt üzenet, ott lárma,
a levélnek nincsen fája.

4.

Reggel úgy muszáj,
ha jön a fény
az árnyéknak két farka van.
Addig él a reggel,
amíg nem kordul
a hasam.

5.

A papíron,
a homokon,
az úttalan úton
és az átkóborolt réten,
az esőben s a feledésben
a nevet megtalálni,
nem félig, nem, nem,
hanem teljesen, egészben!

6.

Feltöltődik, mint a tank,
gázolajjal telik a gyomra,
oly büdös egy-két óra,
mintha szagokért járna,
azt szivornyázza
mindegyik suttyomba.

7.

A dolgok akként esnek
hogy ember nélkül is elesnek.
Sétaként indulnak, úttá válnak,
otthontól el, vagy vissza, hazáig.
És a fa, nélküled is rázuhan,
elтерül a vakolat boldogan
hová te estél, s minden nyomtalan.

8.

Számolgatni, mibe nő,
mibe fogy bele a virág,
nézni, amint bokrul a felhő,
az ég hogyan ereszt gyökeret,
miként harcol s őrsi nevét
s ágyazódik meg
a jövőre nyitott szemmel
egy-egy részlet.

9.

Hogy nem ment el a bálba
ekként nem is énekel a bálna!